

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Шаталовича Володимира Костянтиновича про офіційне тлумачення положень частини другої статті 37 Закону України “Про державну службу”

м. К и ї в
4 липня 2007 року
№ 33-у/2007

Справа № 2-20/2007

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Домбровського Івана Петровича – головуєчий,
Бринцева Василя Дмитровича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Кампа Володимира Михайловича – суддя-доповідач,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Мачужак Ярослави Василівни,
Овчаренка В’ячеслава Андрійовича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Шаталовича Володимира Костянтиновича про офіційне тлумачення положень частини другої статті 37 Закону України “Про державну службу” від 16 грудня 1993 року № 3723–XII в редакції Закону України від 16 січня 2003 року № 432–IV (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490; 2003 р., № 14, ст. 97).

Заслухавши суддю-доповідача Кампа В.М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Шаталович В.К. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини другої статті 37 Закону України “Про державну службу” (далі – Закон) щодо права осіб на одержання пенсії державних службовців за умови досягнення встановленого законодавством пенсійного віку, наявності не менше 20 років стажу роботи на посадах, віднесених до категорій посад державних службовців, незалежно від місця роботи на час досягнення пенсійного віку.

Необхідність в офіційному тлумаченні зазначеної норми Закону автор клопотання обґрунтовує різним застосуванням судами загальної юрисдикції цієї норми при призначенні пенсії державних службовців, що призвело до порушення його конституційних прав.

2. Третя колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 22 березня 2007 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до Закону України “Про Конституційний Суд України” конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42), факти неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Аналіз конституційного звернення та долучених до нього матеріалів свідчить про відсутність фактів неоднозначного застосування положень частини другої статті 37 Закону судами України, іншими органами державної влади.

Рішення судів загальної юрисдикції, які автор клопотання навів як доказ неоднозначного застосування судами зазначених положень Закону, зокрема постанова апеляційного суду Чернівецької області від 1 березня 2006 року у справі про призначення громадянину Шаталовичу В.К. пенсії державного службовця та ухвала цього ж апеляційного суду від 10 грудня 2003 року у справі про призначення громадянину Романюку А.П. пенсії державного службовця, були оскаржені до Вищого адміністративного суду України у касаційному порядку.

Вищий адміністративний суд України ухвалою від 25 січня 2007 року залишив постанову апеляційного суду Чернівецької області від 1 березня 2006 року у справі Шаталовича В.К. без змін, обґрунтовуючи це тим, що суд апеляційної інстанції не допустив порушень норм матеріального та процесуального права, а його касаційну скаргу – без задоволення. Постановою від 2 листопада 2006 року Вищий адміністративний суд України скасував ухвалу апеляційного суду Чернівецької області від 10 грудня 2003 року у справі громадянина Романюка А.П., мотивуючи це тим, що апеляційний суд допустив помилку в застосуванні норм матеріального права.

Згідно з правовими позиціями Конституційного Суду України скасовані судами вищої інстанції рішення не можуть враховуватися при вирішенні питання про неоднозначність застосування судами норм законодавства (Ухвала від 27 грудня 2001 року № 40-у/2001); врахування скасованих рішень для встановлення неоднозначності застосування положень законів України фактично призвело б до перевірки правильності і законності прийнятих судами загальної юрисдикції рішень у конкретних справах, що не належить до повноважень Конституційного Суду України (Ухвала від 19 лютого 2004 року № 16-у/2004).

Таким чином, конституційне звернення Шаталовича В.К. не відповідає вимогам, передбаченим Законом України “Про Конституційний Суд України”, а тому підстав для відкриття конституційного провадження у справі немає.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Шаталовича Володимира Костянтиновича про офіційне тлумачення положень частини другої статті 37 Закону України “Про державну службу” від 16 грудня 1993 року № 3723–ХІІ в редакції Закону України від 16 січня 2003 року № 432–ІV на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ